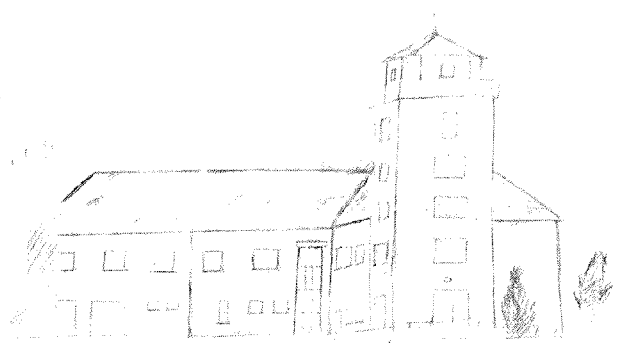
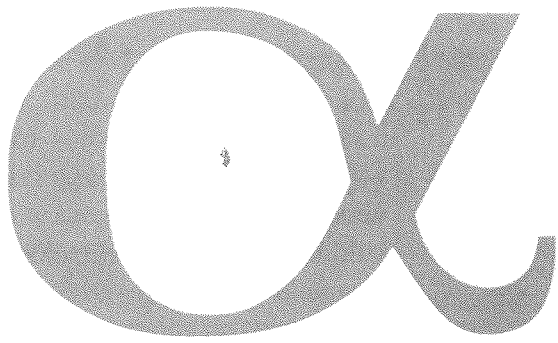

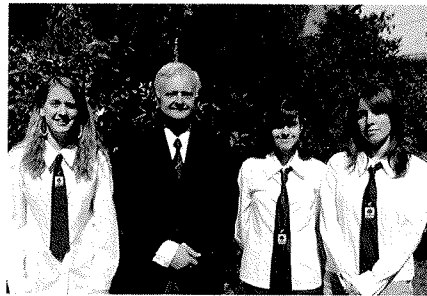

X. évfolyam X. szám **Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja** 2008. Május

Országos első hely

Hány éves volt Táré, amikor meghalt Háránban? Nem tudjuk? Akkor egy mentőkérdés: Reu születése után Peleg még hány évig élt? Ezt sem tudjuk?! Ejnye-ejnye. Ilyen körülmények között nem lett volna helyes részt vennünk a Soli Deo Gloria (SDG) Református Diákszövetség rendezte Országos Református Középiskolai Bibliaismereti versenyen Kunszentmiklóson, amit a Mózes 1. könyvéből (Genesis) rendeztek 2008. április 11-12-én! Nem úgy Soós Zsófia 10.a, Polgári Anita 10.b és Móricz Bernadett NYEK tanulóknak, akik először is a szentendrei ref. gimnáziumi háziversenyen bizonyították január 28-án, hogy 1./szeretik a Bibliát 2./a legapróbb részletek sem kerülnek el figyelmüket 3./nagyon alaposan meg is tudják tanulni. És így is tettek! Három hónapon át minden szabad idejünkben – mert közben semmilyen felmentést nem kaptak ám az egyéb tantárgyakból felelések, témazáró dolgozatok alól – készültek a versenyre. Kijegyzetelték az anyagot, tematikusan feldolgozták, memorizálták a fontosabb részeket és ismételték, ismételték. S aztán? Megint csak ismételték. Hetente eleinte egyszer, aztán kétszer, végül minden nap volt iskola után közös

felkészülés. Úgyhogy nem volt csoda, ha valaki közülük álmában mondjuk azt mondogatta: „A tizennegyedik esztendőben eljött Kedorlaomer a vele tartó kirá-

lyokkal, és megverték a refáiakat Asterót-Karnáimban, a zúziakat Hámiban, az émieket Sávė-Kirjátimaimban, és a hóriakat a maguk hegyén, a Széiren, egészen Él-Paránig, amely a pusztá mellett van. Azután megfordultak, és Én-Mispátba, azaz Kádesbe mentek, leverték az amálekiak egész mezejét és az emóriakat is, akik Hacecón-Támárban laktak.” (Gen. 14,5-7) Persze, az efféle memória-gyakorlaton túl gyönyörű bibliai történeteket, ígéreteket, mondásokat és áldásokat is megismertek, ami életre szólóan elkíséri majd őket. Hiszen a Biblia első könyve nem csupán különös, ma már idegen nevek és helyek gyűjteménye, hanem Istennek beszéde is, ami „élő és ható, élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek

megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait.” (Zsid. 4,12) Péntek este fél nyolc tájban érkeztünk Kunszentmiklóásra. Mi vagyunk az elsők? – kérdeztük. Nem, az utolsók – szölt a leforrázó felelet – a többiek már mind meg is vacsoráztak! Hogy kívágyuk magunkat, egy bibliai idézet jött segítségül: „Utolsókból lesznek az elsők!” – de ezt még magunk sem hittük. Este szép közös áhítat volt a többi tizen-nyolc jelenlévő református gimnáziumi csapattal, amit szénior SDG-sek tartottak, aztán másnap reggel – hajrá! Minden csapatnak száz-húsz kérdéses tesztet kellett kitölteni árgus szemek felügyelete mellett, a fenti kérdések enyhének számítottak. De Zsófi, Anita és Berni nem csak, hogy állta a sarat, hanem óriási örömmünkre elképesztő fölényrel elsők is lettek! Az ilyen versenyeken mindig egy, meg fél pontokon szokott eldőlni az első hely (tapasztalatból tudjuk), ők azonban ezúttal tizenkét pontot vertek a második helyezett csapatra, azon kívül egy egész hetes ingyenes nyaralást is nyertek az SDG nyári balatonszárszói táborában. Szívből gratulálunk!

dr. P. Tóth Béla
felkészítő tanár

ASC nyerte a tengeri vitorlásversenyt!

Idén (2008. április 5-9.) hetedik alkalommal került megrendezésre a Genua Cup elnevezésű tengeri navigációs vitorlásverseny Horvátországban, melyen az Adria Sport Club (a Szentendrei Református Gimnázium vitorlás csapata) idén harmadik alkalommal vett részt.

A legénységgel hajnali háromkor indultunk Szentendréről autóval, hogy a szombat esti verseny-megnyitó előtt átvehessük a hajót és egy szabad edzés keretében kipróbáljuk. Bár nem volt túl erős a szél, mindenképpen jó volt begyakorolni a manővereket, kiismerni a hajót!

Az esti megnyitó ünnepségen sorsolták ki a csapat zászlókat, illetve ekkor kapták meg a szkipper a versenyszabályzatot és az útvonalat tartalmazó dossziét is.

Genua Cup egy három napos navigációs vitorlásverseny, melynek útvonala Sukosan – Zut – Iz Veli – Sukosan. Naponta 24-29 mérföldes távokat kellett kötött - előre berajzolt - útvonalon behajózni, miközben innen-onnan kerülgetünk zátonyokat, szigeteket, földnyelveket. A verseny alatt az uralkodó szél a Sirokkó vagy más néven (észak Adrián) Yugó volt. Jellemzője, hogy dél-kelet felől fúj, fokozatosan erősödik, maximális erősségét a második harmadik napon éri el, ekkor már egyenletes erősségű. Nagy hullámok kísérik, amelyek a déli Adrián akár 5-8 méteresre is nőhetnek.

A 12 hajóból álló mezőny vasárnap 10:00-kor rajtolt el Biograd magasságában. A gimnazista csapatunk csak a hatodik helyről rajtolt, de hamar feljöttünk az első

helyre. Rögtön a rajt után egy zátonyszerű kis szigetekcske megkerülésénél az egyik hajó, előnyszerzés céljából, szűkre vett egy kanyart és fennakadt, megfeneklett. Hosszas bíbelődés után csak motorindítással tudtak visszasaállni a versenybe, szerencsére a hajó sérülése nélkül. Az első ellenőrző ponton a Katarina (ez volt a hajónk neve) másodikként haladt át. A hosszú majd 26 mérföldes versenyen sokszor cserélődtek fel a helyezések. A második ellenőrző ponton már

csak a negyedik helyen álltunk. A szigetek kerülgetésénél akár rövid szakaszokra is gyakran húztunk spinakker (hátszél) vitorlát. A harmadik ellenőrző ponton ismét másodikként haladtunk át. A befutó nagyon szorosra sikerült. Második helyről egy jó takk váltással az első helyen futottunk be, mindössze néhány méterrel megelőzve Lepotička-t.

A hétfői futamra nagyon megerősödött a szél, így a zsűri betiltotta a spinakker használatot és előírta a mentőmellények kötelező viselését!

Nagyon izgalmas menetnek néztünk elébe, mert az esti móló - party-n megtudtuk, hogy riválisunk hajóján (Lepotička) több főállású kapitány is van, akik azzal keresik

a kenyerüket, hogy hajós túrákat vezetnek, oktatnak és számos versenyen indultak a világ különböző pontjain. Az előző két Genua kupát is ők nyerték meg.

A viharos szél miatt reffelt (csökkentett méretű) vitorlával startoltunk és egész nap kemény csatát vívtunk az elemekkel és ellenfelekkel. Mindhárom ellenőrző ponton az első helyen haladtunk át! A befutó ismét nagyon szorosra sikerült. Megismétlődött az előző napi célba érkezés, de pont fordítva. Ezúttal a Lepotička ért be pár méterrel a Katarina előtt.

Bár ezt mi vitattuk, de mégis elfogadtuk, (győzzön a jobb a mindent eldöntő harmadik futamban). A zsűri sajnos nem tudott jelen lenni a befutónál, mert az egyik hajó legénységét kórházba kellett szállítani. Az erős szélben, nagy hullámban több baleset is előfordult. Egyik versenyzőt kórházban, egy másikat (másik hajóról) a kikötőben varrtak össze. Két

hajón volt vitorlaszakadás, és kisebb nagyobb zúzódások, sőt hajók is összeütköztek! A motorindítás kizárást von maga után, de a kapitánynak mérlegelnie kell, hogy a verseny vagy a hajó a fontosabb?! E futamban is megesezt, hogy a hajótörés elkerülése végett inkább motort indított az egyik szkipper, kizárva magát az adott futamból.

Az első két nap (futam) után holtversenyben álltunk a Lepotička-val együtt az első helyen három – három ponttal.

A keddi taktikánk, harmadik futamra mindössze az volt, hogy a nagy ellenfél Lepotička előtt érjünk célba. Bonyolította a helyzetünket, hogy a harmadik futam A és B részből állt, melyek

együttes eredménye adta a harmadik futam helyezéseit. Továbbá a szél erejének fokozódása és a hullámok növekedése sem könnyítette meg a dolgunkat. A zsűri a futam előtti szkipper értekezleten döntött a pálya rövidítéséről és erre a napra is elrendelte a mentőmellények kötelező viselését!

Viszonylag jó rajttal az élbolyban kezdtünk. A különböző taktikát választó hajók nagyon eltávolodtak egymástól. Volt, aki partközelen maradt és akadt olyan, aki inkább a nyílt vizeket kereste. Napközben annyira felerősödött a szél, hogy a vitorlákat szinte zsebkendőnyi méretűre be kellett reffelni, sőt végül a grósz (nagyvitorla) teljesen be is húztuk. Csökkentett méretű orrvitorlával hajóztunk tovább. Végül a

negyedik helyen futottunk be a 3/A futamban, két hellyel megelőzve a hatodikként befutó

rivális hajót. A tomboló időjárásra való tekintettel a zsűri törölte a B futamot. A nap mérlege így is egy újabb vitorla szakadás, egy vitorlabehúzó szerkezet (fockroller) törés, és a Katarinán (a mi hajónkon, mint utólag kiderült) egy komolyabb fejsérülés lett.

Több hajó menetközben kiállt a versenyből feladva ezzel a küzdelmeket.

A versenyt összesítettben az ASC csapata nyerte meg! A Köck Gábor vezette Katarina legénysége: Csomós Ákos 11.a, Takácsy Dorka 9.a, Kretz Viktória 10.a, P. Tóth Zsigmond és Hegyes Judit volt. Mi kaptuk meg az aranyérem mellett a Genua vándorkupát is, amit egy év múlva meg kell védenünk a VIII. Genua Cup-án! Eddigi eredményeinket megtekinthetitek az új szárny földszintjén a vitrinben!

A csapat ezúton is szeretné megköszönni az iskola és a Maritime hajósbolt támogatását!

Skipper

14 induló – 6 díj

2008.04.11-én rendezte meg Szentendre Önkormányzata valamint a Szentendrei Művészeti Szakközépiskola a Somodi László Rajzversenyt a Ferences Gimnáziumban. Somodi László elismert festőművész volt városunkban. Több évtizeden keresztül tanított a Mórícz Zsigmond Gimnáziumban. Igen sok tehetséges ifjút segített művész pályára.

A rajzversenyt három korosztályban, három kategóriában hirdették meg. 7-8. osztály, 9-10. osztály és 11-12. osztály. A tanulóknak külön tantermekben szép és nehéz „beállításokat” kellett lerajzolni, lefesteni vagy megmintázni. Két és fél óra állt rendelkezésükre az alkotások elkészítéséhez. A legfiatalabbaknak csendéletet, a 9.-10. osztályosoknak élő modelltől portrét, az

idősebbeknek enteriőr beállítást kellett papírra vetni. A grafikusok ceruzával, szénrel dolgoztak, a festők akvarellfestékkel. A szobrászoknak agyagdombor-művet kellett készíteni. Szentendre több iskolájából kb. 45 ifjú tehetség mérte össze művészi képességeit. Iskolánkból 14 tanuló vett részt a versenyen

A zsűri tagjai Szentendre ismert művészei voltak: Aknay János, Bereznay Péter, Pirk László festőművészek és Páljános Ervin szobrászművész. Hosszan tartó tanakodás után született meg az értékelés, melyet izgalommal vártunk.

Helyezést elért diákjaink:

Cserekllye Nóra 8.a, festészet kategória: II. helyezett

Kun Édua 8.a, grafika kategória: III. helyezett

Kugler Szilvia 9.b. festészet kategória: II. helyezett

Herpai Éva 9.b. szobrászat kategória: különdíj

Bodrogi Fanni 10.b. szobrászat kategória: III. helyezett

Majzik Viktória 9.b. grafika kategória: II. helyezett

A verseny további aktív résztvevői voltak: Ezékiel Anna 8.a., Tamás Kriszta 9.b., Kugler Csilla 8.a., Szabó Csilla 10.b., Kasza Edina 11.b., Németh Nóra 11.b., Nyisztor Emese 11. b., Králik Eszter 12.a. Sikereikhez gratulálunk!

Kun Attiláné

Judit

Angyal Zoltánné dr. Demeter Judit mindenkinek az ismerőse volt az iskolában, anélkül, hogy esetleg személyesen ismerte volna.

Még akkor kezdett dolgozni a gimnáziumért, amikor az csak álmok, remények formájában létezett. Jogász volt, aki presbiterként önként, minden ellenszolgáltatás nélkül felvállalta a formálódó iskola jogi képviselőt. Tagja volt a presbiterékből álló Iskolaügyi Bizottságnak, segített az ingatlancsere, a Tűzoltóság kiköltöztetése, az építkezés megkezdése körüli jogi bonyodalmak kibogozásában. Biztos kézzel irányította a sajtó, rádió, TV ellenünk irányuló támadásainak a visszaverését. Ott volt az első évnyitón és azóta is minden nevezetes eseményen.

Az Iskolaügyi Bizottság utódaaként alakult Igazgatótanács tagjaként számíthattunk a továbbiakban is a

segítségére minden jogi szakértelmet kívánó ügyben. Ha kellett késő este, kora reggel, hétköznap és vasárnap. Jött, nyugodtan végighallgatta a problémát, kis félmosollyal elolvasta a mi bátortalanul, ügyetlenül leírt próbálkozásainkat, és egy nap múlva kezünkbe adta az általa fogalmazott, körültekintően kidolgozott iratot, amelyet bátran benyújthattunk az illetékes hatósághoz, mindig mindenütt elfogadták és fejet hajtottak előtte.

A tanítás megkezdése után a legtermészetesebbnek látszott, hogy a Presbitérium őt delegálta az Iskolaszékbe a fenntartói oldalra. Az ő keze nyomát viselik a különféle szabályzatok, amelyek az időközben 450 főre duzzadt nagy közösség mindennapjait azóta is vezérlik. Sok éven át az Iskolaszék elnöke volt, így ízelítőt kaphattunk a tárgyalások határozott, lényegre törő, célirányos vezeté-

sének művészetéből is.

A legutóbbi gyűlésre – legnagyobb meglepetésünkre – nem jött el. Beteg – mondták, és mi azt gondoltuk, csak múló baj. Tanácsot kértünk tőle levélben egy folyamatban lévő ügyben, de már nem tudott adni. Halála előtt egy héttel találkoztam vele utoljára a kórházban. Felkészültem rá, hogy – mint minden beteg – magáról, az állapotról fog beszélni. Egy fél mondat elintézte. Aztán hátradőlt és azt kérte: „Meséljete az iskoláról!”

63 évet élt. Ebből 18-at a gimnáziumért harcolt és dolgozott. A barátunkat, a harcostársunkat, a lelki testvérünket veszítettük el. Úgy éreztük, a temetésén elhangzott Ige valóban róla szól: „Ama nemes harcot megharcoltam futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam:”

Dr. P. Tóth Béláné
igazgató

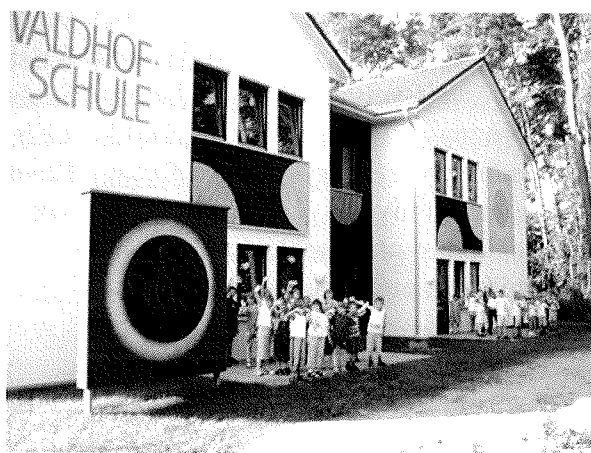
KULCS

Ez a szó tulajdonképpen egy rövidítés: Külföldi Utazás a Legrátermettebb Csemetének. Ugyanakkor utal a „kulcs”-ra is, arra a tárgyra, amivel egy bezárt ajtót ki lehet nyitni. Azt az ajtót, ami egy idegen nyelv tudásának megszerzéséhez vezet...

Ezekkel a gondolatokkal alapította egy család ezelőtt 9 évvel ezt az ösztöndíjat és juttatott ki azóta évi 100 000 Forint adományával eddig már 15 diákot német nyelvterületre. A nyertesek

Templinbe mennek, ahol a Waldhof Schule, a Stephanus

alapítvány iskolája fogadja őket három hetes nyári gyakorlatra. Az ösztöndíjból fizetik a kiutazásukat

sai várják őket és fuvarozzák el a 80 km-re fekvő festői kisvárosba. Az iskola, ahogy a neve is mutatja, egy erdő közepén van, de nem egymagában, hanem egy sereg más, fogyatékos gyermekek és felnőttek ellátására szolgáló intézménnyel. Van ott óvoda, kollégium, terápiás központ, műhelyek, állatkert, gazdasági épületek. A fogyatékos gyermekek mellett az iskolában ép gyermekek tanításával is foglalkoznak, így valósítva meg azt az integrált oktatást, amiről Magyarországon is annyi szó esik mostanában. A különbség csak az, hogy ott már kezdettől szakértelemmel nyúltak a kér-

déshez: egy-egy osztályban mind-össze 10-12 tanuló van egyszerre 3 (!!!) pedagógus felügyelete alatt. Ha óra közben bármelyik fejlesztést igénylő diákkal probléma adódik, máris különválasztják és egy szomszédos teremben egyénileg foglalkoznak vele. Így ő is megkapja a saját tempójának megfelelő oktatást és a többiek is haladhatnak tovább a tananyagban. Ebben a munkában segítenek a mi ösztöndíjasaink. Vigyáznak a gyerekekre a szünetekben a játszótéren, elkísérik őket ebédelni, felügyelik a tanulásukat – és közben természetesen németül beszélnek

velük és az őket gondozó, oktató felnőttekkel, hiszen mit is tehetnének egyebet Németország kellős közepén??? Három hét hosszú idő, és mire letelik, nincs több gátlás és aggodalom bennük, nem zavarja őket egy elrontott nyelvtani szerkezet és nem kapják elő úton-útfélen a szótárt, hanem valahogy kivágják magukat, ha nem jut eszükbe egy szó. Már a hazafelé tartó úton a nyelvvizsgát tervezgetik. Sokan közülük annyira megkedvelték ezt a fajta életet, hogy későbbi életükben is hasonló foglalkozást választottak (lelkész, tanár, óvónő, konduktor, gyógygy-

tornász, gyógypedagógus).

Az ösztöndíj idei nyertesei a német Landeskunde (országismereti) verseny győztes csapatának tagjai: Péntek Enikő, Légrádi Zsófia és Veress Réka. Mindannyian a 9.a tanulói és ötödikes koruk óta a Szentendrei Református Gimnáziumban tanulják a német nyelvet. Nagy izgalommal készülnek az útra, már meg is vették a repülőjegyet. Kívánunk nekik kellemes tartózkodást Németországban és sok sikert a nyelvtanuláshoz!

-i-a

Elvándorolt vándorkupa

2008. április 8-án rendezte meg a Lónyai Református Gimnázium, Patai D. Zsigmond emlékére az ún. „II. Lónyai kosárlabda-bajnokságot”. A csapat tagjai: Albert Johanna, Bodrogi Fanni, Botár Bori, Erdős Zsuzsanna, Erdős Dóra, Atádi Alexandra. A torna elsőnek tavalý

volt megrendezve, amikor csapataunk elnyerte a vándorkupát, melyet egy évig büszkén nézegethettük az új szárnyban található sportsikerek szekrényében. A tornán csak hat fővel tudtunk részt venni, de a kevés cserелеhetőség ellenére is izgalmas és élvezetes meccseket játszottak a lányok,

végig kitartóan küzdöttek. Sajnos a kupát az idén vissza kellett adjuk a házigazdának, egy ponttal kikaptaunk tőlük...

Jövőre is megyünk, bízva a kupagyőzelemben!

Fazekas Andrea
testnevelő

Györgyi tanárnő

Paulusz Györgyi néven születtem Budapesten, pár évtizeddel ezelőtt. Gyermekkoromat szerb származású dédanyámmal Csobánkán, Pécsen és Budapesten töltöttem. Szentendrén a Móricz Zsigmond Gimnáziumban érettségiztem. Majd a Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskola Oligofrénia-Logopédia szakán diplomáztam. Férjem Kun Attila villamosmérnök, Kun Péter tanár úr fia. Nemrég ünnepeltük 25 éves házassági évfordulónkat. Három gyermekünk született. Gergely 21 éves, másodéves egyetemi hallgató az ELTE informatika

szakán, Édua iskolánk 8.a osztályos tanulója, Bogi lányom első osztályos a Szent András Általános iskolában.

Gyakran kérdezik tőlem nem vagyok-e szerepzavarban? Családanya, többfajta pedagógus és kiállító alkotóművész keveredik bennem. Sorrendet nem állítanék.

A rajztanár, a grafikus, a festő szerepkörrel kezdem. Már általános iskolában elkezdtem rajztudásomat csiszolgatni, később kortárs festőművészekről tanultam rajzolni, festeni pl. Szentgyörgyi József festőművésztől, Kántor János grafikusművésztől. Az egri Eszterházy Károly Tanárképző

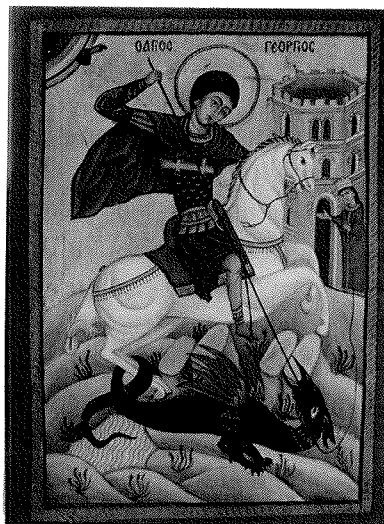
Főiskolán rajztanári diplomát szereztem 1989-ben.

Gyermekkoromban a csobánkai szerb templomban ismerkedtem meg a posztbizánci ikonfestéssel. A templom udvarán a szerb búcsú alkalmával Vujicsics Tihamér furulyajátékát még hallgathattam. Ikonfestéssel folyamatosan foglalkozom középiskolás korom óta. A bizánci művészet áll hozzám legközelebb a művészettörténeti korszakok közül. Az ikonok témája egyértelmű. Festményeimmel a mai emberekhez szeretnék szólni, megérinteni őket a képbe foglalt imákkal.

Rengeteg közös és egyéni kiállításon veszek részt hazánkban és külföldön is. E tanévben idáig két önálló és öt csoportos kiállításon láthatták képeimet az érdeklődők. Alapító tagja vagyok a Szentendrei IKON-csoport, Szépművészeti Egyesületnek. Nyaranként immár tizedik alkalommal a Szőgyéni Nemzetközi Alkotótáborban készítek szakrális és profán témájú rézkarcokat, akvarellképeket. A különböző kiállítás meghívókon a Paulusz Györgyi névvel szerepelek.

A gyógypedagógus-logopédus hivatás választása szintén gyermekkori gyökerekre vezethető vissza. Édesanyám is gyógypedagógus volt, példáját látva a

sérültek, a fogyatékosok megsegítése természetessé vált számomra.

Több éven keresztül középsúlyos értelmi fogyatékosokat tanítottam, majd a Szentendrei Nevelési

Tanácsadóban logopédusként dolgoztam az elmúlt években.

Személyi igazolványomban és pedagógiai szakvéleményeim végén a Kun Attiláné szerepel.

Szinte családi kötődések fűznek a Szentendrei Református Gimnáziumhoz, hiszen gyermekeim, közeli rokonaim évek óta iskolánkban tanulnak ill. tanítanak. Nagy öröm számomra, hogy e gimnáziumban taníthatok, hogy segíthetem a tanulók grafomotoros és vizuális fejlődését, valamint egyébrészképességeiket. Remélem minél több gyermekkel ismertetem meg azt a gyönyörűséget, amelyet a művészet befogadása és a művészeti tevékenység okoz.

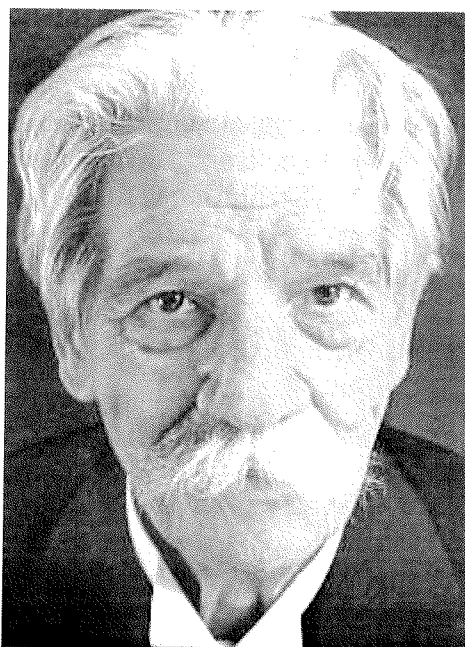
Lambaréné-i küldetés

Harmadik éve lehet elnyerni iskolánkban a Schweitzer Albert ösztöndíjat.

Ki volt Schweitzer Albert?

1875-ben született. Édesapja protestáns lelkipásztor volt. Kilencéves korától a parókia orgonáján játszott. 1893-ban érettségizett. Ezután Párizsban tanult filozófiát és orgonát. Emellett teológiai és filozófiai tanulmányokat folytatott a strassbourgi egyetemen. 1899-ben doktorált Tübingenben; az értekezésének a címe Kant vallásos filozófiája volt. Strassburgban a Szent Miklós templom lelkészeként szolgált. 30 éves korában, a párizsi evangélikus misszió önkéntes orvosokat kereső felhívására, orvosi tanulmányokat kezdett és elutazott Gabonba, ahol Lambarénében kórházat alapított. Mivel német állampolgár volt, 1917-ben letartóztatták és 1918-tól két különböző franciaországi táborba internálták. Az internálás alatt írta

Kultúrfilozófia című művét. 1924-ig Európában maradt, majd visszatért Afrikába, ahol újjáépítette és berendezte kórházát, alkalmassá téve több ezer afrikai beteg fogadására, akik közül háromszáz leprás volt. Gyakran visszatért

Európába, hogy előadásokat tartson és orgonakoncerteket adjon, amelyekkel a pénzügyi hátteret

biztosította. 1939–1948 között Lambarénében maradt, mivel a háború miatt nem volt módja visszautazni Európába. 1948-ban tért vissza ismét, utána folytatta az oda-vissza utazást egészen 1965-ben bekövetkezett haláláig.

Baksai Sándor: „Lambaréné-i küldetés” című könyvében részletesen is olvashatunk a kórházról, az ott folyó munkáról. A szerző ezekkel a szavakkal ajánlja a könyvet figyelmünkbe:

"Vannak barátaim, tudósok és művészek, akik egy gazdag országba mentek - egy szebb élet reményében. Jómagam, gyermekorvosként, szegény országokat választottam, olyanokat, ahol sok a gyermek és sok a betegség - egy gazdagabb élet reményében. Hosszabb-rövidebb időt magam is töltöttem fejlett országok álmok-klinikáin..., de oda többnyire csak tanulni jártam. Dolgoztam... az utóbbi több mint öt év során... Lambarénében, Albert Schweitzer világhírű trópusi kórházában. A

nagy humanista életművéről, kórháza múltjáról és jelenéről, követésre érdemes filozófiájáról, a példaképek motiváló erejéről, valamint az orvostudomány egyéb összefüggéseiről szól ez a könyv. A gyermekekért írtam..."

Ezek után már elképzelhető, kik is érdemesek a mi iskolánkban kiosztott Schweitzer Albert ösz-

töndíjra. Akik képesek önmagukon, a saját érdekeiken túllépni, másokra odafigyelni, értük időt, energiát áldozni.

Minden évben, a tanév vége felé minden osztályban titkos szavazással választanak egy jelöltet, aki megfelel ezeknek az elvárásoknak. A 12 nevet a mellékelt ajánlásokkal felterjesztik egy füg-

getlen bizottsághoz, amelyik kiválasztja a leginkább alkalmas 3 főt.

A 2007/2008. tanév Schweitzer Albert ösztöndíjasai: **Bolda Krisztina** (6.a), **Legeza Luca** (10.b) és **Lovas Kata** (11.a).

-y-s

Talpra, Petőfi!...

Ebben az évben a mi osztályunk kapta azt a megtisztelő feladatot, hogy megemlékezzen az 1848-as forradalomról és a '48-'49-es szabadságharcról. Mivel ez egyik legfontosabb nemzeti ünnepünk, igyekeztünk színvonalas és érdekes előadást összeállítani, amit, most, a 160. évforduló tiszteletére nagyon komolyan vettünk. A próbákat február elején kezdtük. A műsort Petőfi Sándor naplóbejegyzéseivel próbáltuk személyesebbé és átélhetőbbé, míg a versekkel változatosabbá és lendületesebbé

tenni. Szerencsére az osztályunkban sokan játszanak hangszeren, így a zenei része sem okozott problémát. A Nemzeti dal választ-

egyik dalának, A költő visszatérnek az eléneklését Eszter vállalta. A 12 pontot egy kicsit új formában, egy slideshow segítségével elevenítettük meg. Az is lényeges szempont volt, hogy lehetőleg mindenki szerepeljen, akár csak egy-két mondat erejére is, hiszen ez az osztály feladata volt. Élveztük a felkészülést és izgalommal vártuk az előadást a templomban. Reméljük, hogy megemlékezésünk méltó volt az ünnephez.

tottuk vonuló zenének fuvola és gitár segítségével, míg a Kormorán

Kun Enikő 11.b

Kinn a vízből

2008. április 18-án Mezőtúrra utaztunk. Nem kirándulás céljából, hanem azért, mert itt rendezték meg - már sokadszor - a Református Iskolák Országos Úszóbajnokságát. Korán elindultunk itthonról. Hosszú út után végre odaértünk. Akkor már kezdődtek is a versenyek. Először a gyorsúszásban mérhettük össze az erőnket. Már itt értünk el jó eredményeket: Pintér Béla Luyi (8.a) 50 m-en II.

helyezett lett. Aztán jött a mellúszás, ebben még eredményesebbek voltunk. Kalatovics Artúr (Nyek) végzett a II. helyen az 50 m-es távon. Voltak, akik éppen, hogy csak lemaradtak a dobogóról. Albert Johanna (11.a) 100 m-en a IV. helyezett lett, Tóth Anna (7.a) is IV. lett, de ő az 50 m-es távon. Eddig még csak az egyéni eredményeket meséltem. Indítottunk több gyorsváltót is. 4 x 50 m-esek voltak a távok. A

fiúk (Pintér Béla Luyi, Tislér András, Szabó Márton és Kalatovics Artúr) III - ok lettek. A lányok (Tóth Eszter, Albert Johanna, Vomberg Fanni Virág, és Tóth Anna) is a III. helyet tudták megkaparintani. Ezzel vége volt a versenynek, persze csak arra a napra.

A mezőtúri Református Iskola kollégiumában kaptunk szobákat. 19-én reggel nagyon korán kellett kelni. Bemelegítés után azonnal

kezdődtek a versenyek. A hátúszással indítottak. Itt Pintér Béla Luyi a II. helyet szerezte meg 50 m-en, nagyon eredményes volt pillangóban is, itt a III. helyet szerezte meg. Megint jöttek a váltók, de vegyes-váltók. Itt is 4 x 50 m-en mérhettük össze tudásunkat. A fiúk (ugyanabban

az összeállításban, mint gyorsnál) a II. helyet harcolták ki. A lányok (ugyancsak változatlanul) a III. helyet szereztek meg. A kisebbek lányváltója (Ugrin Flóra, Tislér Ráhel, Vomberg Fanni Virág 5. a-sok és Tóth Anna 7.a) a IV. lett.

Az iskolák közötti versenyben

IV. helyezést értük el!!! Ez nagyon jó eredmény ahhoz képest, hogy elég kevesen képviseltük az iskolát (a csapat lelkes tagja volt még Láng András 6.a). Nagyon szépen köszönjük Köck tanár úrnak a csapatépítést és a versenyre szállítást!

OKTV

Februári számunkban ígéretet tettünk, hogy bemutatjuk másik két tehetséges diákunkat is, akik bejutottak idén az OKTV (Országos Középoskolai Tanulmányi Verseny) 2. fordulójába, azaz korcsoportjukban az ország 100 legjobbjá közé.

Makray Andreának hívnak, és a 12/a osztályba járok. Szabadidőmben (amiből így érettségi előtt nincs túl sok) népdalt tanulok a Zeneiskolában, emellett szeretek olvasni, előadásokra járni (a magyar törté, azon belül is főleg az őstörténet érdekel), zenét hallgatni és sportolni - szoktam röplabdázni, teniszezni és futni. A sportolás természetes a családban - a testvérem, aki két évvel fiatalabb nálam, versenyszerűen vízilabdázik.

Idén (is) indultam a német OKTV-n, és sikerült bejutnom a 2. fordulóba, aminek nagyon örültem. 5. osztályban kezdtem el németet tanulni, itt, az iskolában. Tulajdonképpen már gyerekkoromban hallottam, ahogy szüleim németül beszéltek a vendégeikkel, akiket teniszre oktattak, így nem volt számomra teljesen ismeretlen ez a nyelv. Igazából 9. osztályban kezdtem el megszeretni a németet, és beiratkozva egy nyelviskolába sikerült is letennem a középfokú nyelvvizsgát. Ez után

előjött a kérdés, hogy az angolt kezdjem-e el intenzívebben tanulni, vagy a németet próbáljam meg egy magasabb szinten elsajátítani. Az utóbbi mellett döntöttem, és nem bántam meg. Részt vettem az iskola által kezdeményezett cserediákakciókban, így voltam Kastl-ban, Wertheimben és Marbachban. Ezek a kint töltött hetek (és hónap) segítettek elő, hogy 11. osztályban eljuthattam a felsőfokú nyelvvizsga letételéig. Ekkor vált számomra világossá, hogy szeretnék a jövőben is ezzel a nyelvvel foglalkozni. Így, mivel a törté is régóta érdekel, történelem és germanisztika szakokra adtam be a felvételi jelentkezésemet. Töri-német szakos tanár szeretnék lenni. Az OKTV iskolai fordulóját elég nehéznek éreztem, éppen ezért örültem nagyon, amikor megtudtam, hogy sikerült továbbjutnom. A második forduló sem volt könnyű, de így is sikerült egész szép eredményt elérnem – ami ugyan a továbbjutáshoz nem volt elég, de csak pár ponton múltott.. Tapasztalatszerzésnek pedig mindenképpen hasznos volt. Ezért mindenkit csak bátorítani tudok, hogy induljon el OKTV-n, mert egy nagyon jó lehetőséget ad arra, hogy kicsit beleássa magát az adott tantárgyba – veszténivalója nincs, mindenképpen nyer vele!

Légrádi Bálint vagyok, 11.b osztályos tanuló. Nyolc éve, ötödikes korom óta járok a gimnáziumba. Szentendrén lakom, gyalog vagy busszal járok be.

Az OKTV-n történelemből jutottam tovább, de a pályamunka elküldéséig sajnos már nem jutottam el. Korábban már voltak sikereim ebből a tantárgyból, 2005-ben Tentamenen második, 2006-ban első helyezést értem el, és ugyanebben az évben elnyertem a História ösztöndíját is. Az OKTV első fordulóján egy tesztlapot kellett kitölteni, melyen a 476. – 1790. közötti időszakból szerepeltek kérdések. Felkészülésként mindenképp előt kellett olvasni a 10.-es tankönyvet, illetve a 9.-es tankönyv végét és a 11.-es tankönyv elejét. Ezenkívül átnéztem az emeltszintű érettségik feladatait. Az első forduló nem volt olyan nehéz, mint amire számítottam, de alapos felkészülést igényelt. Szeretnék köszönetet mondani Seregi Sára tanárnőnek, aki a második forduló előtt segített rendszerezni tudásomat és hasznos tanácsokkal látott el.

A társadalomtudományok érdekelnek, ezért a Corvinus egyetemén szeretnék továbbtanulni.